

Komentár evanjelia z nedele: robotníci vo vinici

"Týmto podobenstvom chce Ježiš otvoriť naše srdcia logike Otcovej lásky, ktorá je bezodplatná a štedrá", hovorí pápež František.

Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najať robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi na denári za deň a poslal ich do svojej vinice. Keď vyšiel okolo deviatej hodiny, videl iných, ako stoja záhaľčivo na námestí. I povedal im: , Chodte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude

spravodlivé.‘ A oni šli. Vyšiel znova okolo dvanástej aj okolo tretej hodiny popoludní a urobil podobne. Keď vyšiel okolo piatej popoludní a našiel iných postávať, povedal im: ,Čo tu nečinne stojíte celý deň?‘ Vraveli mu: ,Nik nás nenajal.‘ Povedal im: ,Chodte aj vy do mojej vinice!‘

Keď sa zvečerilo, povedal pán vinice svojmu správcovi: ,Zavolaj robotníkov a vyplať im mzdu, počnúc poslednými až po prvých!‘ Tak prišli tí, čo nastúpili okolo piatej hodiny popoludní, a každý dostal denár. Keď prišli tí prví, mysleli si, že dostanú viac. Ale aj oni dostali po denári. Vzali ho a šomrali na hospodára: ,Tí poslední pracovali jedinú hodinu, a ty si ich postavil na roveň nám, čo sme znášali bremeno dňa a horúčosť.‘ Ale on jednému z nich odpovedal: ,Priateľu, nekrivdím ti. Nejednali si so mnou za denár? Vezmi, čo je tvoje, a chod! Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko

tebe. Alebo nesmiem so svojím robiť, čo chcem? Či na mňa zazeráš preto, že som dobrý? Tak budú poslední prvými a prví poslednými.“

Podobenstvo o robotníkoch vo vinici je jedným z najvýstižnejších vysvetlení nebeského kráľovstva, a teda aj toho, ako by mala vyzeráť ľudská odpoveď na Božie volanie. Obraz vinice má hlboké biblické korene a v Starom zákone sa bežne používa na symbolizovanie Božieho pôsobenia na vyvolený ľud, ktorý je prirovnávaný k poľu viniča, o ktoré sa starostlivo stará a ktoré musí priniesť dobré víno spásy (porov. Iz 5, 1-7; Ž 80; Ez 15, 1-8).

V podobenstve Ježiš hovorí o najímaní robotníkov na prácu na poli. Podobne ako pri iných podobenstvách, aj tu nás odvíjanie

príbehu mátie a spochybňuje naše kritériá a schémy. V zásade sa zdá, že robotníci najatí v skorých ranných hodinách majú pravdu, keď hovoria, že pracovali oveľa ťažšie ako tí, ktorých pán najal v neskorých popoludňajších hodinách. Ak je k nim pán láskavý za to, že pracovali málo, prečo sa jeho láskavosť neodráža viac u tých, ktorí pracovali viac? Namiesto toho pán odpovedá jednému z tých, ktorí sa sťažujú: „Priateľu, nekrivdím ti. Nezjednal si sa so mnou za denár? Vezmi, čo je tvoje, a chod! Ja chcem aj tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe. Alebo nesmiem so svojím robiť, čo chcem? Či na mňa zazeráš preto, že som dobrý?“ (Mt 20, 13-15).

V istom zmysle je ponaučenie z podobenstva o láske k Bohu a k druhým: keďže všetci dostávame a máme úžitok z Božieho milosrdenstva (ktorý má vinicu a môže dať prácu tým, ktorí ju

nemajú), nemá zmysel žiadať od Boha domnelé práva na spravodlivosť alebo sa sťažovať, že iní majú úžitok z jeho lásky. Keďže Boh je veľkodušný, žiada od nás všetkých, aby sme boli veľkodušní ako On.

Pápež František to vysvetlil takto: „Týmto podobenstvom chce Ježiš otvoriť naše srdcia logike Otcovej lásky, ktorá je bezodplatná a štedrá. Ide o to, aby sme sa nechali ohromiť a fascinovať Božími *myšlienkami* a *cestami*, ktoré, ako nám pripomína prorok Izaiáš, nie sú našimi myšlienkami a nie sú našimi cestami (porov. Iz 55, 8). Ľudské myšlienky sú často poznačené sebeckým a osobnými záujmami a naše úzke a kľukaté cesty sa nedajú porovnať so širokými a priamymi cestami Pánovými. On používa milosrdenstvo, hojne odpúšťa, je plný štedrosti a dobroty, ktorú vylieva na každého z nás, otvára všetkým územia svojej nesmiernej lásky a

milosti, ktorá jediná môže dať ľudskému srdcu plnosť radosti“[1].

Svätý Josemaría z podobenstva vyvodil aj potrebu využiť čas na konanie dobra, na prácu na Pánovej vinici uprostred našich bežných činností: „onen človek sa niekoľkokrát počas dňa vracia na námestie, aby najal robotníkov: jedni boli povolaní zavčas rána, iní až navečer. Všetci dostávajú denár: *„Mzdu, ktorú som ti sľúbil, to znamená môj obraz a podobu. Na denári je totiž vyrazená podobizeň kráľa. “* (Sv. Hieronym, *Commentariorum in Matthaeum libri*, 3, 20 (PL 26, 147). Také je Božie milosrdenstvo, volajúce každého podľa jeho osobných okolností, pretože chce, *aby boli všetci ľudia spasení* (1 Tim 2, 4). No my sme sa narodili ako kresťania, boli sme vychovaní vo viere a Pán si nás veľmi jasne vyvolil. Taká je skutočnosť. Keď sa teda budete cítiť volaní, aby ste

odpovedali, hoci by to bolo i v poslednej hodine, ostanete vari na námestí a budete sa tam opaľovať ako tí robotníci, čo mali času nazvyš?“[2].

Svätý Josemaría nás pozýva na záver: „Uchýľ sa so mnou pod ochranu Kristovej Matky. Matka naša, ty, ktorá si videla Ježiša rásť, ty, ktorá si videla, ako využíva svoj čas medzi ľuďmi: nauč ma využívať moje dni v službe Cirkvi a dušiam; dobrá Matka, nauč ma, aby som vo svojom srdci vždy, keď to bude potrebné, začul láskavú výčitku, že môj čas nepatrí mne, ale Nášmu Otcovi, ktorý je na nebesiach“[3].

[1] František, *Anjel Pána*, 24-9-2017.

[2] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 42.

[3] Ibid., bod 54.

Pablo M. Edo // Fotka: Warren
Wong - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/komentar-
evanjelia-z-nedele-robotnici-vo-vinici/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/komentar-evanjelia-z-nedele-robotnici-vo-vinici/)
(11.08.2025)